

# Mål C-51/92 P

## Hercules Chemicals NV mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Överklagande — Förfarande — Skyldighet att samtidigt avkunna domar i mål som rör samma beslut — Kommissionens arbetsordning — Kommissionsledamöternas antagande av ett beslut i kollegium — Konkurrensregler tillämpliga på företag — Rätten till försvar — Insyn i akten — Böter”

Förslag till avgörande av generaladvokat G. Cosmas föredraget den 15 juli 1997 . . . . . I-4237  
Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 juli 1999 . . . . . I-4250

### Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Insyn i akten — Iakttagande av rätten till försvar — Åsidosättande — Följder*  
(Förordning nr 17, artikel 19.1; kommissionens förordning nr 99/63, artikel 3 och artiklarna 7—9)
2. *Förfarande — Dom — Skyldighet att samtidigt avkunna domar i mål som rör samma rättsakt — Föreligger inte*  
(Domstolens rättegångsregler, artikel 43; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 50)

3. *Överklagande — Domstolens behörighet — Omprövning genom skälighetsbedömning av förstainstansrättens bedömning av vilket bötesbelopp ett företag skall betala — Omfattas inte*

1. Rätten till insyn i handlingarna i konkurrens mål har bland annat till syfte att göra det möjligt för mottagarna av ett meddelande om anmärkningar att få kännedom om den bevisning som återfinns i kommissionens akt, för att på ett ändamålsenligt sätt på grundval av denna bevisning kunna uttala sig om kommissionens slutsatser i meddelandet om anmärkningar. De allmänna rättsprinciper som reglerar denna rätt till insyn syftar till att garantera att rätten till försvar kan utövas på ett ändamålsenligt sätt.

Om ett beslut om överträdelse av de konkurrensregler som är tillämpliga på företag innehåller ett beslut om böter eller ålägganden, kan ett åsidosättande av grundläggande gemenskapsrättsliga principer om rätt till insyn i kommissionens akt under förfarandet som ledde fram till beslutet i princip utgöra grund för ogiltigförklaring av detta beslut, då beslutet innebär att det berörda företagets rätt till försvar har åsidosatts.

I så fall kan åsidosättandet inte ställas till rätta genom att det berörda företaget senare, exempelvis i en eventuell

rättegång rörande ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet, får ta del av handlingarna i fråga. Ett sådant åsidosättande medför endast att beslutet i fråga skall ogiltigförklaras om det berörda företaget visar att det hade behövt de handlingar det inte fått del av för sitt försvar.

2. Ingen bestämmelse tvingar gemenskapsdomstolarna att en och samma dag meddela sina domar rörande olika fall av talan om ogiltigförklaring av en och samma rättsakt. Det framgår tvärtom uttryckligen av artikel 43 i domstolens rättegångsregler och artikel 50 i förstainstansrättens rättegångsregler att domstolarna har möjlighet att för ena mål som rör samma sak och att de efter ett beslut om förening senare kan skilja målen.
3. Det är inte domstolens uppgift att, när den uttalar sig om rättsfrågor inom ramen för ett överklagande, genom en skälighetsbedömning jämkar de bötesbelopp som förstainstansrätten — i sin fulla domsrätt — har ådömt företag på grund av att dessa överträtt gemenskapsrätten.